

در گفتگو با اساتید دانشگاه و پژوهشگران مطرح شد؛

در دورترین فاصله تعاملی با کشورهای منطقه هستیم

«اگر بازیگران سریال مختار نامه به عراق بیایند صفی از علاقه‌مندان عراقی از فرودگاه تا مرکز شهر برای استقبال از آنان تشکیل می‌شود.» این حرف را وزیر ورزش و جوانان عراق به وزیر ارشاد ایران گفته بود.

چند نکته مهم از همین نقل قول قابل برداشت است؛ اول اینکه به لحاظ مضمون و سوزو کشورهای اسلامی زبان مشترکی با هم دارند که اگر روی آن سرمایه گذاری شود، شاهد بازار خوبی برای تولیدات هنری هنرمندان خواهد بود. نکته دوم اقبال جوانان یک کشور همسایه به تولیدات ماست که نشان می‌دهد هنر جایی فراتر از اختلافات قومی و نژادی و... می‌نشیند.

پاسخ داده‌اند.

چندی پیش نیز منعم سعیدی مسئول پروژه اکران بادیگارد در سوریه گفته بود: ما باید از محیط خودمان خارج شویم چون حتی از نظر فروش و درآمد هم برای ما منفعت دارد. من انتقاد دارم به مسئولانی که فقط به فکر جشنواره‌های غربی هستند و از ظرفیت این طرف در جهان عرب خصوصاً غافلند. اینجا ما را برادر خود می‌دانند یعنی اینقدر به ما احساس نزدیکی دارند و مثل غربی‌ها نگاهشان از بالا به پایین نیست.

او همچنین با مثال زدن از فیلم بازمانده اضافه کرده بود: مثلاً همین فیلم «بازمانده» مرحوم سیف الله داد چقدر موثر بود و هنوز هم در کشوری مثل امارات که بسا ما اینهمه مشکل دارد این فیلم در سال حد اقل یک بار پخش می‌شود. من معتقدم تلفیق سینمای ممتاز ایران با سریال سازی سوریه نتایج خوبی خواهد داشت.

حال سوال این است که چرا این بستر آماده و بازار بزرگ در مجاورت ما با اقبال روبه‌رو نشده و ما دست خالی از آن بیرون آمده‌ایم. این موضوعی است که معصومه شبستری استاد عربی دانشگاه تهران، دکتر اکبر ایرانی مدیر موسسه میراث مکتوب و دکتر باقر طاهر نیا عضو هیئت علمی دانشگاه تهران و مدیر کل برنامه ریزی و نظارت پژوهشی این دانشگاه در گفتگو با صبا به آن

دکتر اکبر ایرانی مدیر موسسه میراث مکتوب نیز در پاسخ به این موضوع می‌گوید: باید تمرکز بر امت محوری داشته باشیم در این صورت دیگر اختلافات زبانی و فرهنگی و جغرافیایی را نمی‌بینیم. باید نگاه صلح و اتحاد داشته باشیم. باید این اتفاق عملاً بین کشورها پیش بیاید و برای همه یقین شود که تنش بین ما به نفع هیچ کدام از طرفین نیست. متأسفانه در حال حاضر ارتباط ما با کشورهای جهان عرب بسیار متزلزل و کم‌نمر است در حالی که اگر این اتفاق درست شود، می‌توانیم از ظرفیت‌های بسیاری که این نزدیکی به بار می‌آورد بهره‌مند شویم؛ از بازاری بزرگ برای تولیدات فرهنگی و هنری تا تعامل دانش و هنر و هنرمند.

ضرورت گفتگوی میان اقوام اسلامی برای رسیدن به مبادله معرفتی موضوعی است که دکتر باقر طاهر نیا مدیر کل برنامه ریزی و نظارت پژوهشی دانشگاه تهران به آن اشاره می‌کند: باید مبادله معرفتی و تبادل شناخت داشته باشیم و برای این منظور جهان عرب باید بداند ایران چه نقشی در بازآفرینی تمدن و تولید هنر و علم امروز داشته و برعکس. ما از هم بی‌خبریم و این بی‌خبری آفت اصلی امروز ما و جهان عرب است؛ بویژه در دنیای معاصر باید آثار دو کشور به هم ترجمه شوند و کشورها مبادله هنری داشته باشند. می‌توانم بگویم که نگاه مطلوب و مناسب گفتگوی بین همه اقوام اسلامی برای بهره‌گیری از ظرفیت حداکثری است.

دکتر طاهر نیا:
ذوق جوهر هنر است و هنر جوهر تمدن. تمدن شکوفا هنر و صنعت را با هم دارد. هر چقدر در صنعت پیشرفت کنیم و در هنر نه، راه به هیچ کجانی نمی‌بریم. ما حقیقتاً در زمینه هنر و تعامل هنری کاری انجام نداده‌ایم

دکتر ایرانی:
جامعه ایده آل آن است که همه پایه‌های آن سر جای خودش باشد. وقتی همه این‌ها دچار تزلزل و آسیب می‌شود نتیجه مشخص است و ما راه درست را از دست می‌دهیم و به تقلید و خودباختگی می‌رسیم

دروس دانشگاهی باز تعریف شوند

فرهیختگان دانشگاهی و استادان پیشکسوت حوزه‌های فرهنگی معتقدند که گام اول برای اصلاح رویه فعلی و ایجاد بستر مناسب برای تبادل ارتباط میان ایران و کشورهای عربی، از مسیر دانشگاه می‌گذرد. دکتر ایرانی می‌گوید: از ۵۰۰ هزار نسخه خطی که در ایران شناسایی شده ۳۰۰ هزار نسخه به زبان عربی است و غالب نویسندگان آن ایرانی هستند.

مدیر عامل موسسه میراث مکتوب اضافه می‌کند: این موضوع عجیبی است که نشان دهنده ریشه‌های مشترک ماست و اتفاقاً اوج ادبیات، علم و هنر جهان اسلام مربوط به همین دوره است و ما آن‌ها را کنار گذاشتیم. باید نخبگان به هم نزدیک شوند. دکتر آذر شرب مرکزی را به نام مطالعات ایران و عرب راه اندازی کرد که متأسفانه درست از آن استفاده نکردیم آن مرکز برای ارتباط نخبگان این کشورها ایجاد شده بود و مجله‌ای هم تاسیس کرد که متأسفانه ادامه پیدا نکرد.

ایرانی با اشاره به هدف هنر به منزله رساندن انسان به تعالی و ترقی می‌گوید: اگر تحقیق و پژوهش را اصل و اساس دانشگاه قرار می‌دادم و اساتید و معلمان مطابق با استانداردهای علمی کار را پیش می‌بردند و در نوشتن پایان نامه‌ها اصول علمی رعایت می‌شد، و از کینه فاصله می‌گرفتم موضوع الان متفاوت بود.